

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาบทเรียนในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้เหมาะสมกับชุมชนและกลุ่มธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ กลุ่มที่ 1 นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 21 คน และกลุ่มที่ 2 กลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยวของชุมชนวัดคูมางมงคลชัย ตำบลสันป่าเถิง อำเภอค้อยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสำรวจความต้องการด้านการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้ประกอบอาชีพกลุ่มธุรกิจท่องเที่ยว แบบทดสอบเพื่อวัดพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของผู้ประกอบอาชีพกลุ่มธุรกิจท่องเที่ยวก่อน-หลังการดำเนินการวิจัย แบบประเมินการอบรม โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบมีส่วนร่วม สำหรับกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ และแบบสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการมีส่วนร่วมในการสร้างแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบมีส่วนร่วม สำหรับกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ผลจากข้อมูลในรูปแบบ PDCA และจากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผลปรากฏดังนี้

1. ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบมีส่วนร่วม สำหรับกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ที่เหมาะสมกับชุมชนและกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีเนื้อหาที่น่าสนใจ ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และตรงตามความต้องการ
2. ผู้รับการอบรมเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ มีความสามารถในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น
3. ผู้รับการอบรมมีความพึงพอใจกับความรู้ที่ได้รับ ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในอาชีพของตนได้

4. นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 มีความพึงพอใจที่ได้นำความรู้จากการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว 2 มาใช้ในฐานะผู้ช่วยนักวิจัยในการลงพื้นที่จริง และเห็นว่าการมีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาบทเรียนในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นกิจกรรมที่ทำให้มีประสบการณ์ในการทำงานวิจัยและเป็นการฝึกหัดในการวิจัยในอนาคต ตลอดจนเกิดความภาคภูมิใจในการใช้ความรู้ด้านทักษะภาษาอังกฤษของตนในการช่วยเหลือคนในชุมชน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. ในการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมสำหรับกลุ่มธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ครั้งนี้ ได้สร้างขึ้นด้วยทฤษฎีและแนวคิดในการสร้างแบบฝึกทักษะของนักวิชาการหลายคน โดยนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับชุมชนเป้าหมาย ดังทฤษฎีการเรียนรู้แบบเชื่อมโยง ธอร์นไคค์ ได้ให้ข้อคิดว่า การเรียนรู้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับ การคัดเลือกหรือแสวงหาผลการตอบสนองที่ถูกต้อง เมื่อพบวิธีการถูกต้องก็จะนำไปต่อเนื่องกับสิ่งเร้า ตามกฎแห่งผลที่พอใจ กฎแห่งการฝึกหัด และกฎแห่งความพร้อมของผู้เรียน จากข้อคิดดังกล่าวเป็นการสอดคล้องและการสนับสนุนว่า การสร้างแบบฝึกที่ดีควรจะเป็นการฝึกให้กับผู้เรียนที่พร้อมจะเรียน หรือผู้เรียนมีความสนใจหรือเห็นประโยชน์ในเรื่องนั้นๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจและประสบความสำเร็จในการฝึกทักษะดังกล่าว ตลอดจนได้พัฒนาความรู้และมีทัศนคติที่ดีต่อการฝึกทักษะภาษาอันจะทำให้ชุมชนเข้มแข็งต่อไป

2. ในการสร้างและฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีแนวคิดจากการเห็นสภาพปัญหาในชุมชนเป้าหมายที่ไม่สามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวที่มาในชุมชนได้ ต้องมีล่ามช่วยแปลภาษาให้ จึงเกิดแนวคิดที่สนับสนุนและพัฒนาชุมชนโดยหลักการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยสอดคล้องกับหลักการบริหารจัดการตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช 8 ประการ คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกัน การพึ่งตนเอง การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน การรวมกลุ่ม การสร้างเครือข่าย และความสมดุลและพัฒนาที่ยั่งยืน

จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความตั้งใจที่จะสร้างและพัฒนาแบบฝึกให้เหมาะสมกับชุมชนเป้าหมาย เพื่อให้ชุมชนสามารถใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในอาชีพ

ของตนคือ อาชีพนวดแผนโบราณ อาชีพขายของหัตถกรรม และอาชีพทำผลิตภัณฑ์พวงกุญแจไม้ สักตอกเงิน เมื่อสามารถสื่อสารได้ที่ไม่จำเป็นต้องผ่านล่าม เกิดการพึ่งตนเอง ใช้ความรู้เป็นประโยชน์ต่ออาชีพของตน อันจะส่งผลไปถึงการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต่อไป อีกทั้งยังทำให้ชุมชนเกิดความภูมิใจที่สามารถสื่อสารด้วยตนเองได้และประกอบอาชีพอย่างมีความสุข ส่งผลทำให้ประเทศชาติมีเศรษฐกิจและสังคมที่ดีต่อไป

3. จากการที่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 มีโอกาสลงพื้นที่จริง ทำให้นักศึกษามีความพึงพอใจมาก ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่นๆ ในระดับอุดมศึกษาควรมีกิจกรรมการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนในกระบวนการ “คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น” อันจะนำไปสู่การพัฒนาการทางภาษาฯ และเปิดโอกาสให้มีการลงพื้นที่จริงเห็นสภาพของปัญหาที่แท้จริง เกิดความร่วมมือร่วมใจในการแก้ปัญหาให้ชุมชน อันจะนำไปสู่การเกิดความภาคภูมิใจที่ได้ใช้ความรู้ความสามารถของตนเป็นประโยชน์กับชุมชนและมีโอกาสปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสถานการณ์และซึมซับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบมีส่วนร่วม สำหรับกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ในการดำเนินการวิจัยควรเลือกชุมชนที่มีความพร้อมที่จะพัฒนาและเป็นประโยชน์กับชุมชนจริง จึงจะได้ความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

ครั้งแรก ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในหัวข้อเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยว จังหวัดเชียงใหม่ โดยเริ่มจากการเลือกกลุ่มนักศึกษาเป้าหมายแบบเจาะจงคือ นักศึกษาภาคปกติ วิชาเอกการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว 2 กับผู้วิจัย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 8 คน รวมทั้งหมด 40 คน โดยให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มเลือกพื้นที่และทักษะภาษาอังกฤษสำหรับอาชีพบริการด้านการท่องเที่ยวตามความสนใจของตน ประกอบด้วย อาชีพบริการหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านแม่กำปอง อำเภอแม่อน อาชีพผลิตกระดาษสา บ้านต้นเปา อำเภอสันกำแพง อาชีพจำหน่ายตัวภาพยนตร์ โรงภาพยนตร์เมเจอร์ซีนีเพล็กซ์ ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล แอร์พอร์ต พลาซ่า อำเภอเมือง อาชีพนวดแผนโบราณที่วัดในอำเภอเมือง และอาชีพขายของหัตถกรรม บ้านถวาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ แต่การวิจัยดังกล่าวไม่

สามารถดำเนินการได้เนื่องจากไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนและบางพื้นที่ที่อยู่ไกล นักศึกษาไม่มีเวลาเข้าชุมชน ผู้วิจัยจึงยุติการวิจัยดังกล่าว

ครั้งที่สอง ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มนักศึกษาเป้าหมายแบบเจาะจงคือ นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ ภาคเสาร์-อาทิตย์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว 2 กับผู้วิจัย ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2550 ซึ่งใช้หัวข้อวิจัยเดิม โดยกำหนดให้ลงพื้นที่ในสถานที่ทำงานของนักศึกษา ทั้งนี้ได้แบ่งนักศึกษาวออกเป็น 5 กลุ่มอาชีพๆ ละ 5 คน รวม 25 คน ซึ่งได้แก่ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพประชาสัมพันธ์ โรงพยาบาลเชียงใหม่ราม 1 อำเภอเมืองอาชีพผู้ผลิตเครื่องปั้นดินเผา บ้านเหมืองกุง อำเภอหางดง อาชีพขายของฝากตลาดวโรรส อำเภอเมือง อาชีพเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูล ณ กองตรวจคนเข้าเมือง อำเภอเมือง และอาชีพคนขับรถสองแถวในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ แต่เนื่องจากนักศึกษาไม่มีเวลาเก็บข้อมูลด้วยมีภารกิจในการทำงานประจำ ตลอดจนการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ ในวันเสาร์-อาทิตย์ จึงทำให้ขาดการทำงานเป็นกลุ่มในการเก็บข้อมูลกลุ่มจึงไม่สมบูรณ์

เมื่อเกิดปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงขอเปลี่ยนหัวข้อการทำวิจัยจากเดิม เป็น การสร้างแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบมีส่วนร่วม สำหรับกลุ่มธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ โดยกำหนดพื้นที่ 1 ชุมชนคือ ชุมชนวัดคู่มานมงคลชัย ตำบลสันป่าเลียด อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นชุมชนเป้าหมายที่ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจงโดยการสมัครชุมชนเป้าหมายจำนวน 33 คน ซึ่งมาจาก อำเภอสันทราย อำเภอดอยสะเก็ด และ อำเภอสันกำแพง ในการวิจัยครั้งนี้ จึงได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี เพราะเป็นการมีส่วนร่วมระหว่างชุมชนเป้าหมาย นักศึกษา และผู้วิจัย ตลอดจนชุมชนเป็นผู้ที่ได้ประโยชน์โดยตรง จึงทำให้เกิดความร่วมมือเป็นอย่างดี

กล่าวโดยสรุปแล้วในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยควรมีการสำรวจบริบทให้ได้ข้อมูลที่แน่นอนก่อน และมีการกำหนดระเบียบปฏิบัติในชุมชนเพื่อให้การวิจัยมีประสิทธิภาพสูงสุด

2. ในการเลือกผู้ช่วยวิจัย ควรเลือกผู้ที่มีเวลาช่วยงานจริงๆ ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยเลือกนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ ภาคปกติ ชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว 2 กับผู้วิจัย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 21 คน ซึ่งมีอุปสรรค/ปัญหาคือ นักศึกษาเป็นนักศึกษาภาคปกติ เรียนเต็มเวลา จึงมีเวลาน้อยในการติดตามและลงพื้นที่เก็บข้อมูลเพื่อสรุปผลการวิจัย จึงทำให้การสรุปผลการวิจัยมีความล่าช้ากว่ากำหนด

3. หากได้รับการสนับสนุนทุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เพื่อขยายผลในครั้งต่อไป จะทำให้การวิจัยสมบูรณ์มากขึ้น และสามารถขยายผลการนำไปใช้ในชุมชนอื่นๆ ที่กว้างขวางมากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์กับชุมชนธุรกิจท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ต่อไป